

— Kollektív gazdaságaink szerve-
zeti-gazdasági megerősítéséért: A te-
rületrendezés néhány kérdése (2. old.)
— Testnevelés és sport (2. old.)
— M. Rubinstein, a gazdasági tu-
dományok doktora: A nem kapitalista
ut lehetősége a gyengén fejlett or-
szágok számára (2-3. old.)
— A moszkvai szovjet-japán tár-
gyalások margójára (4. old.)

— Pártélet. — A bíralt és önbí-
rálat szellemében (3. old.)
— G. K. Zsukov marsall válasza
a New York Times szerkesztőjének
kérdéseire (4. old.)
— Kinek érdekében cselekszenek
Anglia és Franciaország vezetői
körüli? (4. old.)
— „A Szezei-csatorna külföldi al-
kalmazottai indokolatlan kiváltság-
okat élveztek.” (4. old.)

Tizenhatsz amerikai polgári
újságíró gondolt nagyot
és merészt: beutazási engedélyért
folyamodott a Kínai Népköztársaság
kormányához.

Altalában az újságírók kíváncsi
emberek. Ezek kíváncsisága össz-
pontotul egy-egy újságíróban és
éppen ezért néz és lát ezek szem-
ével. Vannak, akik félnek az új-
ságíró szemektől, a Kínai Népköztar-
sásnak azonban nincs miért
féljen. A Kínai Népköztársaság
külgazdasági minisztériuma megadta a
vzumot a tizenhatsz újságíróknak,
akik pedig nem a leghíresebb
hangon írtak és beszéltek eddig a
hatalmas ázsiai ország életről.

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XII. évfolyam, 3565. szám

1956. augusztus 9. csütörtök

4 oldal, 20 bani

Gyorsabb cséplést

Néhány nap előtt Elenjáró község
című cikket közöltünk Majlátról.
Ismerítettük, hogy a pártalapszervezet
s a néptanács végrehajtó bizottsága
aktív tevékenységének eredményeké-
nt, Majlát rajoni viszonylatban
élenjáró község a betakarítás vonat-
kozásában. Még ma is élenjár: 87
százalékban végezték el a cséplést.

A cséplés már régen megkezdődött.
A gépek rajonszerte hetek óta ontják
a szemet, telnek a zsákok és a mag-
tárak. Majlát példájára több község-
ben, kollektív gazdaságban, mező-
gazdasági társulásoknál is halad a
munka. Az aratás rajonszerte csak-
nem befejeződött. Helyenként ma-
radt még egy kevés kaszára váró
zab, de az is hamarosan kalangyába
kerül. Ezer és ezer dolgozó paraszt,
traktoros, gépkocsis szorgoskodik eb-
ben az időben a gabona szemveszté-
ség nélkül történő betakarításáért. A
kalangyák javarésze asztagokba ke-
rül, az asztagok helyét pedig mind
gyakrabban szalmakazlak foglalják
el. Az idejűl kenyerét folyó nagy
csatának utolsó napjai ezek. Az aratás
és a betakarítás mindig nagy
ünnepet jelentett a falvak dolgozó
életében. Most is az. Olyan ünnep,
amelyet nemcsak józú, ropogós ka-
láccsal, hanem főleg derekas munká-
val, kemény helytállással illik és kell
megünnepelni.

A termelői tisztában vannak az-
al, hogy az aratás és a szürre való
hordás még nem minden a betakarítá-
si munkák sikeres elvégzésében.
Tavaly, a kedvezőtlen időjárás miatt,
bizony sok asztagba rakott kőve csi-
rába szórták, csökkent a termés
mennyisége, rosszabbodott a gabona
minősége. Hasonló eseteknek az idén
nem akarnak tanu lenni. Eppen
ezért igyekeznek jól és gyorsan dol-
gozni. A betakarítási munkálatokban
főként azokon a helyeken értek el ki-
márvolt eredményeket, ahol a pártalapszerve-
zetek, a néptanácsok végrehaj-
tó bizottságai, a kollektív gazdasá-
gok és a mezőgazdasági társulások
vezetőtanácsai becsülettel tették ele-
get feladatuknak s politikai-felvilágosí-
tói munkájuk mozgósították a ter-
melőket a kalászosok mielőbbi betaka-
rítására. Így például a zimándújfa-
lun, nagyiratos és pánkoti kolle-
ktív gazdaságok, valamint a szentpáli
és más mezőgazdasági társulá-
sok tagjai befejezték a cséplést. Szép
eredményeket értek el a muszkatlak,
akik 85 százalékban, a kisiratosiak,
akik 84 százalékban, a zimándújfa-
lunak és nagyiratosiak, akik 82 szá-
zalékban végezték el a cséplést. Sza-
porán dolgoznak a szonfalyi mező-
gazdasági társulás tagjai is. Mivel
szérűjük villamosított, a vezetőtanács
javaslatára úgy határoztak, hogy éj-
lével csépljenek. Az utóbbi na-
pokban az éjjeli váltás jóval többet
cséplött, mint a nappali. Ezekből a
példákból megállapíthatjuk, hogy a
falvak dolgozó parasztjainak nagy
többsége megértette pártunk felhíva-
sát és igyekezik késedelem nélkül el-
végezni a szürre való hordást és a
cséplést, biztonságba helyezni az or-
szág és a dolgozó nép kenyerét.

A nyári betakarítási munka során
rajonunkban értünk el eredményeket,
mégis a cséplés üteme nem kielégítő.
Tartományi viszonylatban rajonunk
lemaradt. A buza és a rozs cséplését
47 százalékban, míg az őszi és tavaszi
árpa cséplését 85 százalékban vé-
gezték el a falvak dolgozó paraszt-
jai. Különösen Fakerten, Kürtösön,

Fireteazon, Mondorlakon s Aradváros
környékén, valamint a fiscuti, csicsé-
ri, szentlányfalvi kollektív gazdasá-
gokban észlelhető erős lemaradás a
cséplési munkálatok tekintetében.

Egyes községekben a kollektív gaz-
daságokban nem használják ki a ren-
delkezésre álló igászallatokat és a
mezőgazdasági felszerelések teljesítő-
képességét s így a hordás vonatlatlan
halad. Másik oka ennek, hogy raje-
nunkban az aratás után hetekig a
tarlón tartják a kalangyákat. Sok fe-
lelőtlen gazda s egyes szocialista
egységek vezetői is eltűrik, hogy kár-
tevők pusztítsanak a kalangyába ra-
kott gabonában. „Learattunk, — a
hordással még ráérünk” — mondo-
gatják. Mások meg azzal érvelnek,
hogy „csak száradjon ki minden ké-
ve, minden szál gabona”. Igaz, csak
meglehetően kiszáradt kékvetét, sza-
bad asztagba rakni, de bizony bűn
ugy „megszáritani” a kékvetet, hogy
azután, a kártevők pusztításának kö-
vetkeztében, félíg kiveri kalászu ga-
bonát csépljünk. Már pedig ez nem
ritka eset Fireteaz, Vinga és Horea
községek határában.

Más példa: Majláton sokkal szebb
eredményeket érhetek volna el, ha a
fennléki GTA kollektív gazdaságba
küldött cséplőgépe rendszeresen működik.
A gépész hanyagsága miatt ugyanis
a cséplőgép eltört és a kollektívisták
máslát napon keresztül hiába veszte-
gették az időt. A szentlányfalvi kolle-
ktív gazdasághoz a kürtösi GTA
késve küldte a cséplőgépet. Szinte hi-
tetlenül, de a cséplés folyamán nem
egyszer adódik elő olyan helyzet,
hogy néha egy níltszeg, vagy egy-két
méter varrósíj hiánya miatt 20-30
ember és az egész garnitúra órákig
áll, mert nincs mivel összevarrni az
elszakadt hajtószíjakat.

Sok a megszüntetésre váró hiba.
Először is a GTA-k vezetőinek kell
intézkedniük, hogy biztosítsák a
cséplők zavartalan menetét. Nagy
feladat hárul a pártalapszervezetek
tagjaira, agitátoraira, a néptanács
végrehajtó bizottságaira és képvisé-
lőkre is. Mozgósítaniuk kell a ter-
melőket a hordás és a cséplés idejében
és jó körülmények között történő el-
végzésére. Tevékenységük jó er-
edményhez vezethet abban az esetben,
ha a cséplőgépeknel dolgozók között
hazafias és szocialista versenyt ke-
zdeményeznek. A verseny azonban ne
menjen a munka minőségének rová-
sására. A cséplőgépeket állan-
dóan és egyenletesen kell etetni, mert
ha kapkodva és csomósolt „gyurják”
a gabonát a gépbe, sok szem kerül-
het a pályába, a szalmába s ezenki-
vül az ilyen munka géprongálással
is jár. A szerükön, de különösen a
villamosított szerükön, szervezzék
meg az éjszakai váltást is.

Hazánk felszabadulása évforduló-
jának köszöntésére a városi dolgozók
fokozzák a közszükségleti cikkek ter-
melését. Dolgozó parasztjaink szé-
les rétegében is él a vágy, hogy mel-
tökképpen köszöntsék augusztus 23-át.
Most legfőbb feladat: úgy szervezni
meg a munkát, hogy a versengésbe
minél több falusi dolgozó kapcsolód-
jék be és a különböző mezőgazdasági
munkákkal párhuzamosan, jelentős
mértékben meggyorsítsák a cséplés
ütemét.

Köszöntse minél több kollektív gaz-
daság, mezőgazdasági társulás és
egyénilag gazdálkodó a cséplés be-
fejezésével, a begyűjtési terv teljesí-
tésével augusztus 23-ától

Az IRUM javítóüzemben

Az aradi IRUM traktor- és teher-
gépkocsi javítóüzem is kivesszi részét
hazánk felszabadulása napjának
megünnepeléséből. Augusztus 23. tisz-
teletére az üzem gépműhely-részelege
szocialista versenyre hívta az üzem
többi műhelyeit.

Az üzem augusztus 23. tiszteletére
tett felajánlása közül a legtöbbet
már teljesítette is.

Az üzem felajánlotta, hogy a
helyrehozott alkatrészek felhasználá-
sával 10.000 lej fog megtakarítani.
Ebből már 7000 lej megtakarítást
értek el. Ugyancsak augusztus 23.
tiszteletére felajánlott szivattyú- és
bejárató részleg szellőztető-berende-
zéseit már felszerelték. A traktor
motor-indító osztály új bejárató pa-
dot kapott, amelynek beállítását
szintén augusztus 23. tiszteletére
váltatták. Az üzem elérte, hogy ha-
zánk felszabadulása napjának tiszte-
letére a munkások 75-80 százaléka
szocialista munkaversenyben van.

Az üzem össztermelése 108,02
százalékra, az áruteremtés 119,78
százalékra emelkedett. Ezen belül a
traktorjavító részleg 112,5, a teher-
gépkocsijavító részleg 150 százalé-
kot ért el július 10. folyamán. Az
előirányzott munkatermelékenységet
20,8 százalékkal teljesítették túl.

Az üzem munkásai egyénilag is
jó eredményeket mutatnak fel:
Zsemlel József, a motorjavító
részlegről 160 százalékos, Vincze
Lajos a gépműhelyről 198 százalé-
kos eredményt ért el. Bejenaru Ste-
fan pedig 230 százalékos eredményt
augusztus 23. tiszteletére még nö-
velni fogja.

Az aradi szállítási vállalat dolgozói
fáradhatatlan munkával járultak
hozzá a múlt hónap szép er-
edményéhez, ahhoz, hogy a vállalat te-
herautóin elszállított áruk minél
előbb rendeltetési helyükre juthassan-
nak.

Wolf Sándor elvtársak, a Gravura vállalat alap-
szervezetének titkárai, beszélgetünk az üzem dol-
gozóinak az augusztus 23-i vállalásairól és megvalósí-
tásairól. A beszélgetésből kitűnik, hogy a présosztá-
lyon Molnár Árpád 30, Lingurar Gheorghe ugyancsak
30 és Slavic Adalbert 50 százalékos teljesítést vá-
lalt augusztus 23. tiszteletére.

Az emailrozó osztályon Pintea Viorica, Gasa Lu-
tiana 8, Gerner Erzsébet 5, Halmos Viorica 3 és Ar-
delean Maria 10 százalékos teljesítést vállalt.

A felszabadulás ünnepének 12. év-
fordulója alkalmával a villanygyár-
ban is, mint annyi más helyen, a
munka gyorsabb ütemben halad. Ez-
alkalommal Soborsin község lakói
számára szolgáltatnak több villany-
áramot, mint eddig.

A községben ugyanis az utóbbi
időben elégtelenség bizonyult a

A FIATALOK PÉLDAKÉPE

Műszaki-szervezési intézkedésekkel

A múlt hónapban a pernyáival
téglaágy dolgozó eredményes szo-
cialista versenyben teljesítették fel-
adataikat.

Az össztermelési tervet 100,14
százaléka teljesítették. A szocialista
verseny legtevékenyebb résztvevője
a Filip Avram és Kiss János vezette
munkacsoport, melyek naponta több
mint ötezer téglát gyártottak.

A gyár vezetősége nem téveszti
szem elől a téglák minőségének ja-
vítását, valamint új műszaki-szerve-
zési intézkedések fogantatását.
Igy például nemrég a téglá pre-
selelésénél kézzel történt a téglák vá-
gása. Ma ezt a műveletet gépesítet-
ték, ami könnyíti a munkát, javítja
a minőséget és körülbelül 5000 lej
értékű megtakarítást eredményez.

Gépkocsivezetők sikerei

A júliusi szállítási tervet tonná-
ban 120 százaléka teljesítették. A
szállítások zöme Temes tartomány-
ban bonyolódott le.

Lelekismeretes és szorgalmas
munkával kitűnt: Elekcs Vilmos és

Kreisz Miklós, akik javítás nélkül
külön-külön 4300 kilométer utat tet-
tek meg. Schlosser Károly pedig
több mint 6000 kilométer utat tett
meg javítás nélkül.

Hotaran Tiberiu
levelező

1957 márciusára dolgozik

Megtudjuk azt is, hogy a szerszámosztályon az
augusztus 23. tiszteletére folyó versenyben Kálfika Jó-
zsef ez év novemberére, Handrea Victoria októberre,
Gligor Constantin novemberre és Lingurar Gheorghe
októberre dolgozik.

Cozma Ecaterina kézilakatos már 1957 márciusá-
ra termel. Bereczka Margit emailrozó a jövő év febr-
ruárjára dolgozik.

A Gravura egész munkaközössége jó eredmén-
yet ér el, amit bizonyít az, hogy júliusi tervüket
120 százalékban valósították meg.

Határidő előtt

A felszabadulás ünnepének 12. év-
fordulója alkalmával a villanygyár-
ban is, mint annyi más helyen, a
munka gyorsabb ütemben halad. Ez-
alkalommal Soborsin község lakói
számára szolgáltatnak több villany-
áramot, mint eddig.

A községben ugyanis az utóbbi
időben elégtelenség bizonyult a

együtt vállalta, hogy az ünnep tisz-
teletére már augusztus 10-re befeje-
zi a szerelést.

A soborsini áramfejlesztőn kívül
ugyancsak augusztus 23-án a vil-
lanygyári dolgozók Lovrinban is
felszerelik a második áramfejlesztőt.

Riven Ioan,
levelező

Belejezéséhez közeledik a livezi cukorgyár építése

A livezi új cukorgyár (Craiova tartomány) építése befejezéshez kö-
zeledik. A falazási munkák már ma jöden teljesen elkészültek. A Német
Demokratikus Köztársaságból érkezett szakemberekkel együtt a román
szereplők és technikusok elvégezték a szerelési munka 90 százalékát a
mésztéglák kőmenőnél, 85 százalékát a fősarnokban és több mint 60
százalékát a hőerőműnél.

A gyár 200 vagon cukorrepát dolgoz majd fel 24 óra alatt. Napl
termelése 26 vagon cukor lesz. Az egész termelési folyamat automati-
kusan fog végbemenni.

Többi cukorgyárunktól eltérően a livezi cukorgyárban egy „Elfa”
típusú hidraulikus géppel rakják ma j k a cukorrepát a vagonokból. E
gép segítségével egyetlen ember 10 perc alatt kirakhat egy vagon cu-
korrepát. (Agerpres.)

Kormányküldöttségünk hazatért Moszkvából

Kedden délután Moszkvából visz-
zaérkezett a fővárosba az RNK kor-
mányküldöttsége, amely ünnepélye-
sen átvette a szovjet kormány hatá-
rozata alapján Romániának vissza-
származtatott műkincseket. A küldöt-
tségben a következő elvtársak vettek
részt: M. Ralea akadémikus, a Kül-
földi Kulturkapcsolatok Román In-
tézetének elnöke; C. Prisnea, a mű-
velődésügyi miniszter első helyette-
se; Gh. Opreacu akadémikus, az
Akadémia Művészettörténeli Intéze-
tének igazgatója; Andrei Otefea aka-
démikus.

A baneasai repülőtéren a követke-
ző elvtársak fogadták a haza érkező
küldöttséget: Mogyóros Sándor,
S. Bughici, Gh. Hossu, Bucur Schiopu
Marin Stancu, St. Cleja, Mihai
Alexandru, M. Macavei, Dr. Bog-
dan József, Al. Bulcan, C. Baraschi
népművész, P. Babuci külügy-
miniszteri igazgató, az Akadémia,
a Képzőművész Szövetség küldöttjei,
újságírók.

Jelen volt a repülőtéren V. F. Nyi-
kolajev, a bukaresi szovjet nagy-
követség tanácsosa és I. Sz. Ilin, a
nagykövetség titkára. (Agerpres.)

AZ UNIVERSAL ÁLLAMI ÁRUHÁZBAN

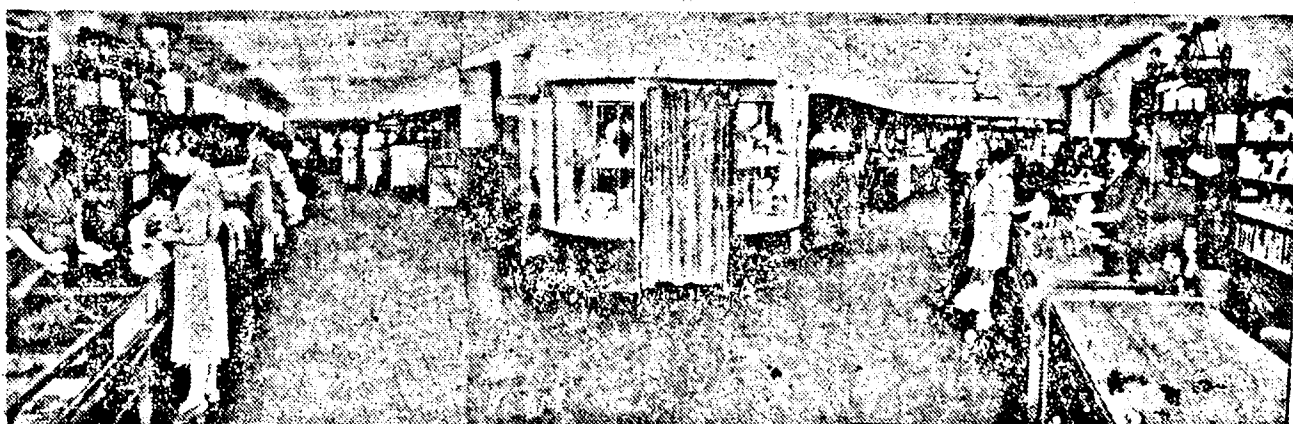
Hétfőn reggel az Universal áru-
ház a vásárlók számára teljesen
ujnak tűnt. A falakon még érző-
dött az előző napi festés szaga. A
padozat kőkockáit fényesre sikál-
ták. A pulatok mögött újjarendez-
ték az árukat. Ugy tűnik, mintha
a főváros valamelyik fényesen be-
rendezett áruházában lennének. Fő-
ként az emeleti osztályokra ne-
zen lehet ráismerni. A szövet-
tályok kiterjedtek. Különösen a
női szövet-osztály nyerte meg a
vásárlók tetszését, ahol színek és
minőség szerint izlésesen összevá-
logatták és katonás sorrendbe
állították a sötét és világos, egy-
színű és kockás anyagokat.

A feljártal szemközti helyet
kapta az utazási felszerelések
osztálya és a játékosztály. Mind-
két helyen az ötletesen és szépen
elhelyezett áru, az eladók szorga-
lmat dicséri.

A konfekció osztálynak az eddig-
nél sokkal nagyobb hely áll ren-
delkezésére. Ennek főként az az
előnye, hogy sokkal több és na-
gyobb választékban helyezhető el
az áru, úgy, hogy a vásárlók

könnyen kiválaszthatják a legmeg-
felelőbbet. A konfekció rajon köze-
lében próbafűtést rendeznek be,
ahol kényelmesen felpróbálhatják a
kiválasztott modellt.

Az áruház munkaközössége a
hétvégi pihenőjét is feláldozta azért,
hogy az árusítást egy pillanatra
se zavarják. Így várásolták újjá
és vonzóvá, záróra után, a város
legnagyobb áruházát. Fáradságos
munkájukért a. alkalmazottak
megkapták a jutalmat: a vásárlók
elismerésével beszéltek munkájuk-
ról.

A kép az átrendezett áruház emeleti rajonjairól készült.

Fellebbenne a fájtol a „titokról”,
mert meggyőződhetnének róla,
hogy mindez valóságosá válhatott
az imperialista iga lerázása után
és létrejöhetett, mert az egész nép
bizalmát élvező marxi-lenini párt
taníja, vezetői kézenfogva a mai
Kína, emberét, a Holnap csodálato-
san nagyszerű Kínájába.

Ezt látta a tizenhatsz amerikai
újságíró is Kínában és ezért nem
titok, hogy miért tagadta meg az
amerikai kormány a kiutazási en-
gedélyt tőlük. Jóllehet az USA kül-
ügyminisztériuma azzal indokolja
az újságírók kínai útjának meg-
akadályozását, hogy egy 1950. évi
törvény tiltja amerikai állam-
polgárok utazását olyan országba,
amellyel az USA nem tart fenn
diplomáciai kapcsolatokat.

Ez az indok azonban csak any-
nyira őszinte, mint amilyen iga-
zak a Kínai Népköztársaságról
Washingtonban terjesztett rága-
mak. A tiltó rendelkezés azonban
megmutatta, hogy kinek van fél-
valója az újságíró szemektől.

Kollektív gazdaságaink szervezeti-gazdasági megerősítéséért

A területrendezés néhány kérdése

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1956 július 16-17-i plenáris ülésének határozatában a mezőgazdaság szocialista átalakításával kapcsolatban a II. pártkongresszuson kijelölt feladatok megvalósításához szükséges intézkedésekről olvashatjuk a következőket:

„A kollektív gazdaságok helyes, sokoldalú fejlesztésének biztosítása céljából a Földművelésügyi Minisztérium a lehető legrövidebb időn belül végezze el a kollektív gazdaságok területrendezését a mezőgazdasági termelés zónabeosztása alapján”.

Minthogy a területrendezés hazánkban csupán 2-3 éves múltja tekintetű, és így azt kevesen ismerik, hasznosnak tartjuk néhány kérdését részletesebben megvilágítani.

A kollektív gazdaságok egész termelési tevékenységének tudományos alapját a gazdaság szervezésének távlati terve képezi. (Protect de organizarea teritoriului si introducerea asolamentelor). A távlati terv elkészítésében a területrendezés egyike a legfontosabb műveleteknek.

A kollektív gazdaságok területrendezésének célja: biztosítani a területnek leggyazdaságosabb kihasználását oly módon, hogy a talaj termőképessége évről-évre növekedjen s elősegítse a természetből növények terméshozamának emelkedését, az állattartás gyarapodását és egyben a mezőgazdasági gépek egyszerű kihasználását.

A föld termőképességének növelése, a mezőgazdasági technika alkalmazása, valamint a munka egyszerű megszervezésének szempontjából a helyes területrendezés tehát elsőrendű fontosságú.

A kollektív gazdaságok területrendezése a következő munkálatokból áll: a szétszórt területek tagosítása; a gazdaság központjának és az állattenyésztési telepek helyének kiválasztása; a vetésforgók megállapítása és elhelyezése; a vetésforgók területének megszervezése (a táblák elhelyezése, felosztása brigádok szerint, utahálózat kialakítása, védőerdő pártkák elhelyezése), a szőlőültetvények és gyümölcsösök szánt terület rendezése; a természetes legelők és rétek területének rendezése.

Ahhoz, hogy a területrendezést helyesen, tudományosan el lehessen végezni, három előkészítő munkára van szükség, amelyek szorosan összetartoznak: a tagosítás, a terület felmérése és térképezése művelési ágak szerint és a gazdaság talajának tanulmányozása (a terepen és a laboratóriumban).

A kollektív gazdaságoknak megalkalulás után előbb-utóbb szükségük van gazdasági épületekre (istálló, magtár, szén, stb.). Az építkezést hely kijelölésénél ügyeljünk arra, hogy az üzem központja a falu szántóföldjeinek közepe táján felessen. Az összes épületeket lehetőleg

* Megjelent az Előre-ben.

egy helyre kell összpontosítani. Jó és elegendő mennyiségű ivóvíz álljon a gazdaság központjában tartózkodó emberek és állatok rendelkezésére. A termelési központból az összes munkahelyek könnyen legyenek megközelíthetők. Legyen gondunk arra is, hogy az építkezés minél kevesebb költségbe kerüljön, az utak, hidak építése, illetve a vízellátás könnyű legyen és olcsó. Legyünk figyelmesek az egészségügyi szabályokra. A terület feleljen meg az építési feltételeknek (legyen száraz és ármentes, lehetőleg déli fekvésű, a talajvíz 1,5 m-nél magasabbra ne emelkedjen, stb., stb.).

Az épületeket csoportosítani kell. Egy csoportba helyezzük az igazgatási, terményraktározási és tárolási épületeket, a másik csoportba tartoznak az állattartó istálló, a munkagépek és járművek színei, műhelyek. A haszonállatok (tehén, sertések, juhok) istállóit, silókat, vermeteket ismét más helyre csoportosítjuk.

A hasznosítási módok és a vetésforgók egyszerű megvalósítása a területrendezési tervek legfontosabb része. Biztosítani kell a gépek minél teljesebb kihasználását, továbbá a gazdaság területének minél jobb kihasználását, hogy kevesebb munkaadóval és termelőszókkal minél bőségesebb terméshozamot érjünk el.

A legjobb termés elérése érdekében szükséges, hogy minden dombozati alakulatot és talajfelszínt tulajdonságainak és termelékenységének megfelelően olyan növények számára jelöljünk ki, amelyek legjobban kihasználják az illető területet.

A gazdaságok tervfeladatait, vagyis a terület hasznosítási módját (szántó, szőlő, gyümölcsös, stb.), a vetési tervet, az állatok számát és az állomány összetételét a gazdaság természeti körülményeinek figyelembevételével kell megállapítani.

Azokat a vetésforgókat, amelyek területi egységeket sok munkát igényelnek (gyümölcsös, zöldséges vetésforgó, zöld futószalag, stb.), a lehetőségek szerint a faluhoz és a termelési központokhoz közelebb helyezzük el.

A gépek és gépcsoportok gazdaságos alkalmazása érdekében nagy területű, szabályos téglalap alakú táblák kialakítására kell törekedni.

A munka egyszerű megszervezése érdekében a vetésforgó egyes szakaszait (tábla) állandó használatra fel kell osztani a brigádok között, minitörvényben).

Ma filmszínházainkban

Dózsa György: augusztus 10-ig: GROF MONTE CHRISTO. II. rész. Nicolae Balcescu: augusztus 9-ig: A KIS CIPOTISZTITO. Herbak János: augusztus 12-ig: BEL AMI. I. L. Caragiale: augusztus 12-ig: KALAND A KASTELYBAN. Ifjúsági: augusztus

den szakaszról minden brigádos kap, kivétel képez a takarmányos vetésforgó, zöldséges vetésforgó, amelynek megmunkálására külön brigádot alakítunk.

A vetésforgó minden tábláját a faluval kapcsolja össze rövid és jó út.

A gyümölcsösök és szőlők területének rendezése magában foglalja a lejtős területek rendezését, talajlepcsők (teraszok) kialakítását, a táblák parcellákba való felosztását, az utak és védősávok hálózatainak kijelölését, a brigádok szálláshelyeinek kijelölését.

A föld parcellázásánál figyelembe vesszük az erózió elleni harcot, a szél elleni védekezést és a munka egyszerű megszervezésének a követelményeit.

A legelő területrendezése a következők szorosan kapcsolatban álló kérdések megoldásából áll: az állatoknak zöldlakarmánnyal való ellátása egész nyáron át, a legelőknek állattartókba való felosztása és a parcellák szakaszos legeltetése, az állatok és az állatok közlekedését utjainak kijelölése.

Az állattenyésztő telepektől a legelő minden szakaszához és az istállóhoz külön utakat készítenek. Ezáltal elkerüljük, hogy a szakaszok füvét az állatok összetaposassák.

Az igavonó állatok számára a gazdasági központ közelében vagy a brigádudvar közelében kell legelőt kijelölni, hogy naponta, amikor szabadon vannak, néhány órát legelhesse.

A legelőre járó állatokat ivaruk, koruk és termelésük szerint kell csoportosítani, figyelembe véve a munkaszervezést is.

Mint látniuk, a kollektív gazdaságok területrendezése körültekintő munkát igényel. A helyes területrendezés elősegíti a munkatermelékenység növelését, biztosítja a gépek, a munkaerő helyes felhasználását.

A kollektív gazdaságok vezetőinek a kollektivistáknak feladatát kidolgozni a gazdaság területrendezését, a földet jó kihasználása és a bőséges termés érdekében, s hogy ezzel minél hamarabb elkészüljenek, segítenek kell őket a mezőgazdasági irányítóhelyek agronomusainak, a rajoni mezőgazdasági szakembereknek.

Budai Ferenc
agrármérnök

Rádióműsor

Csütörtök, augusztus 9.

BUKAREST I. 7: Rádióújság. 7.15: Jó reggelt, gyerekek! 7.30: Reggeli hangverseny. 8.30: Központi sajtószemle. 9: Szimfonikus zene. 10: Népi zenekar. 10.30: Kamarazene. 11.20: Operazene. 12.15: Az ország népi zenéjéből. 13: Hírek. 13.05: Hangverseny. 14: A „George Enescu” állami filharmonia énekkara énekel. 14.40: Esztrád-hangverseny. 15.30: Hírek. 15.35: Pásztoridők és román népi táncok. 16: Román könnyűzene. 16.15: Zenés műsor gyermekeknek. 16.45: Külföldi sajtószemle. 17: Kamarazene. 17.30: Rádióújság. 17.45: Dalok. 18: Előadás. 18.15: Svájci népzene. 18.55: Hírek. 19: Kivánság-hangverseny. 20: Tánccene. 21.14: A finn rádió műsorából. 23: Hírek, sport hírek. 23.15: Tánccene.

BUKAREST II. 14.05: Könnyűzene. 14.45: Constantin Nottara szvitjeiből. 15: Hírek. 15.05: Román népi muzsika. 15.30: Operazene. 16: Rádióújság. 16.15: Zene. 16.45: Ének-hangverseny. 17.30: Válogatott operatörzselemek. 18: Haydn-hangverseny. 18.26: Olasz könnyűzene. 19: Moszkva beszélt. 20.45: Dalok. 21.30: Folklor művelőkből. 22: Hírek, sport hírek. 22.25: Kóruszene. 22.36: Szimfonikus hangverseny.

BUDAPEST (KÖSSUTH). 8.10: Népdalok. 8.40: Balettzene. 9.20: A gyermekrádió műsora. 9.40: Kóruszene. 10: Hírek. 10.10: A rádió szabadveteme. 10.40: Zongora. 11.15: Fuvósinduló. 11.22: Új hajlász. Verssek. 12: Hírek. 12.10: Kórusok. 12.30: Vigorérakból. 13: Falusi híradó. 13.15: Zenekar. 14.15: A rádió gyermekújság műsora. 15: Hírek. 15.10: Egy nagy angol történet. Előadás a Hunyadiakról. 15.30: Kamarazene. 16: Az építő kommunizmus nagy országában. 16.30: Szív küldi... 17: Hírek. 17.10: Tánccene. 17.40: Ének. 18: Riptormosor. 18.15: Dalok. Petőfi Sándor verseire. 19: Tánccene. 20: Esti híradó. 20.20: Jóestét, gyerekek! 20.25: Operett. 20.57: Kommentár. 21.02: Sport híradó. 21.22: Szimfonikus zene. 22: Hírek. 23: Kínai költők versei. 23.18: Hanglémez. 23.40: Eji zene.

BUDAPEST (PETŐFI). 14: Rimcskij-Korsakov operaből. 14.30: Házaszásgazdálkodó. Kisoperett. 15.10: Egy falu — egy nóta. 16: Lapszemle. 16.50: Beethoven összes vonósnyegyei. 18: Kórusok. 18.30: Két elbeszélés. 19: Filmmuze. 19.30: Lányok, asszonyok... 19.45: Operaszínek. 20.40: Magyar nóták. 21.25: Verses, zenés irodalmi műsor. 22: Tánccene.

Olvasd és terjeszd a „Vörös Lobogót”, az RMP Aradvárosi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapját.

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

A Progresul ICA kézilabda csapatainak helyezete

Már csak néhány nap választ el bennünket a kézilabda bajnokság „A” csoportjának őszi idénykezdésétől. Augusztus 19-én ugyanis megkezdődnek az őszi küzdelmek és a ezért Testnevelési és Sportbizottság elvált megjelölt Progresul ICA sportközösség kézilabda szakosztályának vezetőit, hogy meggyőződjék, milyen ütemben haladnak az előkészületek a bajnoki nyitányra.

A szakosztály vezetőinek és edzőjének előadásából kitudt, hogy a sportközösség erőfeszítéseinek eredményeként, a csapat 8 tagja július 16-27 között Kaszóján pihen, ahol jó alkalom nyílt a játékosok erőnlétének fokozására. Az előadottakból kitudt az is, hogy több játékos nem dolgozik a városi közüzemnél és ezek alig teljesíthető igényeket támasztanak a sportközösséggel szemben. Súlyos hiba az is, hogy — anélkül hiányában — a Progresul ICA kézilabda csapata eddig még egyetlen előkészületi mérkőzést sem tudott megrendezni. Végső következtetésképpen az előkészületek nem a legjobban haladnak, annak ellenére, hogy a sportközösség vezetői, valamint a

lelkes edző mindent igyekeznek elkövetni a szakosztály fejlesztésére, a játékosok technikai és erőnléti színvonalának emelésére. A sportközösség vezetőinek és az edzőnek munkája azonban csakis úgy lehet eredményes, ha az aradi közüzem vezetősége nem tagadja meg a legcsekélyebb támogatást ettől az élenjáró szakosztálytól. Az ICA vezetője azonban, Muresan Iustin elvtársal, az üzem igazgatójával az élen, egyáltalán nem támogatja az ország legjobbjainak bajnokságában szereplő szakosztályt. Targyalatosan meg lehet állapítani azt is, hogy a közüzem vezetősége és az igazgató nem ellensége a kézilabda sportnak, mert a többi megyei szakosztályok hasonló „támogatásban” részesülnek. Ez a magatartás eléggé el nem illéhető. Kétségtelen, hogy a lehetőségek korlátozottak, de ezek keretén belül is mód nyílik arra, hogy ennek az üzemnek sportéletét a jelenleginél sokkal magasabb színvonalra emeljék. A közüzem vezetősége és igazgatója tartsa ezt elsőrendű feladatának!

(w. I.).

Megkezdődött a rajoni bajnokság őszi fordulója

A rajoni labdarúgó bajnokságban megkezdődött az őszi forduló és ennek keretében az Alunisi és Frumusen Recolta csapatok nem jelentek meg Pankotán, illetve Vingán. A sportközösségeknek sokkal nagyobb felelősségérzetet kellene tekinteniük a rajoni bajnokság küzdelmeit annál is inkább, mert hasonló esetek megismétlődése a sportközösségeknek a bajnokságból való kizárását vonja maga után. A lejátszott csonka

forduló eredményei egyébként a következők:

Lippal Progresul
Vingal Recolta
Sági Recolta
Pankotai Recolta
Kisiratosi Recolta
Zimándközi Recolta
Kürtösi Recolta
Zimándfalui Recolta
Sofronyal Recolta
Soborsini Recolta
Frumuseni Recolta
Alunisi Recolta
Mácsai Recolta

13 13 — 82 6 26
13 10 2 1 46 11 22
13 9 1 3 42 19 19
13 9 1 3 42 23 19
12 7 — 5 27 26 14
13 6 2 5 31 30 14
12 6 1 5 44 27 13
13 4 2 7 17 28 10
13 3 3 7 18 36 9
13 4 — 9 22 44 8
13 2 3 8 8 47 7
13 1 2 10 10 53 4
12 — 1 11 6 45 1

Néhány sorban

A Fl. Rosie UTA csapata vasárnap az aradi Locomotivával játszik barátságos labdarúgó mérkőzést. A textilgyáriak ezen a mérkőzésen kipróbálják a bajnoki kényben szereplő csapatot.

Angliában befejeződött az angol — csehszlovák válogatott atlétikai versenye. A férfiaknál 119:93, a nőkénél 58:46 arányban győztek az angolok. Az utolsó versenynapon a csehszlovák

válk Fikotova 5040 cm-el nyerte a női diszkoszvetést, a csehszlovák Skobla 1717 cm-el győzött a súlydobásban, a női magasugrásban pedig az angol Hopkins nyert 165 cm-el.

A moszkvai Locomotiva csapata megkezdte kanadai túráját és első mérkőzésén Montrealban 9:0 arányban győzött.

M. Rubinstein, a gazdasági tudományok doktora:

A nem kapitalista ut lehetősége a gyengén fejlett országok számára

— II. rész — *)

A gyengén fejlett országok számára a legfontosabb kérdés, politikai függetlenségük elnyerése után, a társadalmi-gazdasági fejlődés irányának és ütemének meghatározása. Egyes országok, mint a Kínai Népköztársaság, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság, a Mongol Népköztársaság, vagy a Vietnámi Demokratikus Köztársaság, határozottan a fejlődés szocialista útjára léptek. Az Ázsia és Afrika más, gyengén fejlett országai, melyek nemrég szabadultak fel a gyarmati iga alól, lelkesen tárgyalják a társadalmi-gazdasági fejlődés útjainak kérdését.

E viták folyamán — melyeken kormányok és parlamentek, szakszervezetek és más társadalmi szervezetek, tudósok, diákok, újságírók, üzletemberek vesznek részt — a legkülönbözőbb vélemények jutnak kifejezésre. Sokatmondó tény azonban, hogy a viták résztvevői között, úgysován teljesen hiányoznak a kapitalista fejlődési út nyílt támogatói. Még a nemzeti burzsoázia képviselői különböző kereskedelmi és iparkamarák és más szervezetek kongresszusain és gyűlésein is előnyben részesítik azt, hogy ne tárgyalják ilyen szempontból a kérdéseket. Kivétel csupán a gyengén fejlett országokban megjelenő, idegen monopol-kapitalista körben lévő sajtó képezi.

A kapitalista fejlődési út nem egyszerű a gyengén fejlett országokban. Ez részben azzal magyarázható, hogy Ázsia és Afrika népei joggal kapcsolják össze a kapitalizmust a gyarmati rendszerrel és ezek az országok gyűlölik a gyarmati rendszert minden alakját és valamennyi megnyilvánulását. A kérdés azonban nem korlátozódik csupán ennyire.

A gyengén fejlett országok a legrövidebb időn belül véget akarnak látni a nemzeti burzsoázia elleni harcban.

vetni gazdasági visszamaradottságuknak. Ezért erőfeszítéseiket nemzetgazdaságuk sokoldalú fejlesztésére, az iparosításra, a közlekedés megteremtésére és kiszélesítésére, a mezőgazdaság fejlesztésére, a nép életszínvonalának emelésére, a tömeges munkanélküliség felszámolására irányítják.

E feladatok minél gyorsabb teljesítésétől függ Ázsia és Afrika országainak független államokként való létezése is. Ezek az országok nem akarnak többé az imperialista hatalmak mezőgazdasági és nyersanyagforrásai lenni, vagy, amint azt Ázsia-ban mondják, nem akarnak az iparral fejtett kapitalista országok falvái és zsákudorai lenni.

Vajon a kapitalista fejlődési út biztosíthatja-e ezen országok számára nemzetgazdaságuk gyors és sikeres fejlesztését? Természetes, hogy ezt a kérdést először is a természet sokoldalú fejlődésének szempontjából kell vizsgálni.

A gyengén fejlett országok többsége hatalmas természeti kincsekkel rendelkezik: hidrotermikus energia-tartalékokkal, változatos ásványi nyersanyagokkal, kiterjedt termékeny talajjal, értékes trópusi erdőkkel, stb. E létező nyersanyag- és energiatartalékok széleskörű kihasználása általában csak bizonyos kezdeti befektetések és több évre számított, tervszerű erőfeszítések révén lehetséges.

Számlíthatunk-e a gyengén fejlett országok ezen a téren idegen tőkére? Nem, ilyen remények alapatlanok. A nyugati finanszírozás természetesen nem érdekelt abban, hogy Ázsia és Afrika országai gazdasági téren jelentősen fejlődjenek. Már természetesen fogva a tőke a leggyorsabb gazdasági fejlődést akarja biztosítani és a jelenlegi nemzetközi helyzetben gyakorlatilag az elv vezető, hogy „utánam az örvény”. Ázsia és Afrika legtöbb országában a nemzeti burzsoázia gazdasági szempontból gyenge és

nem versenyezhet a nyugati monopolista körökkel. Mindezen okok következtében a gazdaságilag gyengén fejlett országokban tervszerűsített erőfeszítésekre és nagy költséfbefektésekre csak az állam képes és pedig egy olyan állam, melynek célja nem a kapitalista monopolizmus hasznának biztosítása, hanem az ország egész gazdasági életének fejlesztése és a népi tömegek helyzetének megjavítása. A továbbiakban megkísérüljünk ezeket az általános elveket a konkrétizálásra.

Számos gyengén fejlett országban drámai hidroenergetikai források vannak. Az Ázsia összes országának (kivéve a Szovjetuniót), össz hidrotermikus energia-tartalékait egymillió kilowattora becsülik, Afrikáé — hétésszázmillió kilowattora, Dél-Amerikáé — hatszázmillió kilowattora. Ebből a hatalmas erőforrásból mindössze jelenlegi részét használják fel. Még India is, amely ezen a téren túlhaladja a többi gyengén fejlett országot, hidrotermikus energia-forrásait csak mindössze egy százalékát használja ki eddig.

A hidrotermikus energiatartalékok csak úgy lehet egyszerűen felhasználni, ha komplex módon hasznosítjuk: elektromos energia termelésére, a bevezetett terület öntözésére, áradások ellenőrzésére és a vízi szállítások fejlesztésére. Mindez nemcsak igen bonyolult és drága berendezéseket követel, de a nemzetgazdaság különböző ágaiinak tervszerű koordinálását, közös, jól megrendelt távlati gazdasági stratégiát is igényel. A fejlett kapitalista országok gazdasági gyakorlatát valójában nem ismeri a nemzetgazdaság különböző kapcsolt ágaiinak ilyen tervszerű fejlődését a nagy hidroenergetikai berendezések alapján. A kapitalista törzstörök és bankok nem önkéntelenül pénzügyesekkel befektetnek olyan építkezésekbe, melyek hosszú időt vesznek igénybe és csupán egy bizonyos idő múlva válnak hasznosíthatóvá, különösen ha e vállalatok pozitív hasznát nem annyira az osztalékokban, mint inkább az ország gazdaságának általános fejlődésében mutatkozik meg.

Igaz, hogy gyakran idézik a Tennessee folyó-völgyi korporációt — az Egyesült Államok állami szervezetét — mely a Tennessee folyón és mellékfolyóján a vízierőművek rendszerét építette fel és bizonyos mértékben megvalósította a folyó rendszer fentemlített, komplex felhasználását. Egyes reklám-szakértők túlbuzgalma ezt a korporációt a „gazdasági demokrácia eszményképének”, sőt „szocialista szigetnek” nevezték el „a kapitalista óceánban”. Ennek a reklámnak azonban nincsen semmi köze a valósághoz.

A Tennessee-völgyi korporáció jelentős összegeket kapott az államtól és csupán abban az időszakban fejlődött, amikor az amerikai monopolizmusnak nagymennyiségű olcsó elektromos energiára volt szükségük a robbanóanyagok és más hadi rendeltetésű termékek gyártásának gyors fejlesztése céljából. Mikor a sürgősségi tényező megszűnt olyan nagy szerepet játszott, a korporáció elvesztette régi jelentőségét.

Ázsia több országa (például India) más uton halad espedig a hidroenergetikai források komplex és tervszerű felhasználásának útján, a néptömegek javának érdekében. India állami szerve (a központi kormány és a különböző államok) egy sor komplex hidrotermikai berendezést építenek, ezek közül több igen nagyot, mint a Bhakra-Nangal-berendezést, a Damodar-folyó rendszerét, a Hirakud-berendezést és másokat. Ugyanígy uton tervezte Burma, Indonézia és Egyiptom energetikai rendszerének megvalósítását.

Egyiptomban például a Nilus mentén, Asszuánban emelkedő magas gát lehetővé teszi majd egy évenként tízmillió kilowattóra termelésre képes hidrocentrális építést, mely ugyanakkor biztosítja az ország bevezetett területének egyhármadával való növelését, a pusztító árvizek veszélyének elhárítását és a mezőgazdaság termelékenységének jelentős növekedését.

Hasonló óriási méretű építkezések Ázsia, Afrika és Latin-Amerika többi folyóján is megvalósíthatók. Ezek azonban szinte képzelhetetlenek magán-kezdeményezések alapján. Jellemző, hogy egy nyugati cég sem mutatott és nem mutat érdeklődést az indiai, vagy egyiptomi hatalmas hidrotermikus berendezések építése iránt. Ugyanakkor a helyi magántőke nem akar és nem tud nagy tetteket befektetni olyan építkezésekbe, melyek csupán hosszú évek múlva amortizálódnak és melyek számukra szűk kereskedelmi szempontból nem bírnak jelentőséggel.

A nyugati hatalmak nem mutatnak érdeklődést ilyen akciók iránt, csupán akkor, ha általuk valamilyen politikai előnyre számíthatnak. Eppen ilyen módon remélték felhasználni Egyiptomban azt a kívánságát, hogy megépítse az asszuáni gátat. Egyiptomnak pénzügyi segítséget ígérték, de azzal a feltétellel, hogy az ország pénzügyi és gazdasági élete fölött ellenőrzést gyakorolhatnak. Az egyiptomi kormány felháborodva utasította vissza ezeket, az ország nagyságba döntést célzó feltételeket. Erre Washington és London már nem volt érdekelt az asszuáni gát felépítésében és visszavonták korábbi ígéretüket arra vonatkozóan, hogy pénzügyi segítséget nyújtanak az építkezésekhez. Nasser köztársasági elnök július 26-án, az alexandriai naggyűlésen mondtott beszédében elítélte a nyugati hatalmak manővereit ezen a téren:

„Az imperialisták nem akarják, hogy országunk fejlett iparral rendelkezzen, mely képes mindannak termelésére, amire országunknak szüksége van. En nem vettem észre, mintha az amerikai segítségek az ország iparosítása lett volna célja. Ha ez így lett volna, azt észre lehetett volna venni. Az amerikai segítségnek más céljai vannak”.

Az asszuáni gáttal kapcsolatos epizód világosan bizonyítja, mennyire illuzórikusak egyes gyengén fejlett országok azon reményei, hogy a Nyugat önzetlen segítséget nyújthat számukra ahhoz, hogy égető gazdasági kérdéseiket megoldhassák.

Az atomenergia békés célokra, el-

sősorban elektromos energia termelésére való felhasználása különös jelentőséggel bír a gyengén fejlett országok szempontjából. Ez országok többsége nem rendelkezik megfelelő mennyiségű szénrel és más fűtőanyag-tartalékokkal. Ugyanakkor, többnek közülük jelentős atomnyersanyaguk van. Indiában például hatalmas tórium-tartalékokat fedeztek fel a Travancore-Cochin állam tengerpartjának monacit-homokjában, valamint más államokban. Nehru, India miniszterelnöke kijelentette, hogy országának hatalmas ugrást kell tennie a tőzeg korszakától az atomenergia korszakáig. Az indiai tudósok most hatalmas kutató és kísérleti tervet válsítanak meg, mely szükséges ennek az ugrásnak előkészítéséhez.

Ilyen ugrások azonban gyakorlatilag lehetetlenek magánkezdeményezés alapján. Ezen a téren különösen sokatmondó az Egyesült Államok tapasztalata. Az amerikai monopolkapitalista tőke tíz év óta fékezti atom-elektromos központok széles körben való építését és előnyben részesíti az atomgyepek termelésével való foglalkozást. Ehhez az elektromos társaságok ellenállása is nagymértékben hozzájárul, akik féltik profitjukat. Ami a gyengén fejlett országokat illeti, ezek az atomenergiát békés célokra akarják használni, a modern technika teljes mértékű alkalmazása és a néptömegek életszínvonalának emelése érdekében. Világos, hogy e kérdés megoldásához nem lehetnek elégségesek a gyengén fejlett országok magánlőkéjének erőfeszítései. Kétségtelen, hogy ezekben az országokban az atomipar csak állami iparként fejlődhet ki.

Az ásványi nyersanyag-források feltárása és kihasználása téren is ugyanaz a helyzet. Amint arra már fentebb rámutattunk, a gyengén fejlett országok többsége jelentős és változatos ilyen természeti nyersanyagforrásokkal rendelkezik. Ezeket azonban túl kevés ártékért értékelik. A természetben való felhasználásukhoz szükséges, hogy részletesen tanulmányozzák őket és széleskörű geológiai talajkutatási munkát hajtsanak végre.

Pártélet

A bírálat és az önbírálat szellemében

Az ujaradi GTA jelentős szerepet tölt be a mezőgazdasági fejlesztésben és a dolgozó parasztok nevelésében. A II. pártkongresszus a gépállomások elé az alábbi feladatot tűzte, hogy a mezőgazdasági termelés szervezői és irányítói legyenek. Mivel a mezőgazdaság fejlesztéséért vívott harc feladatait nem lehet elválasztani a mezőgazdasági szocialista átalakításától, a gépállomások feladataitól, ezt a munkát együttes erővel végzik az ujaradi gépállomások dolgozói.

A gépállomások pártalapszervezete a kongresszusi dokumentumok alapján éves tervet készít a mezőgazdasági szocialista átalakításával kapcsolatban. A tervben foglalt konkrét feladatokat párttagoknak és jelölteknek osztották ki. Minden párttag tehát konkrét feladatot kapott. Ezek és a gépállomásokra háruló más természetű feladatok melyreható elemzésével tartották meg a rapokban az alapszervezet beszámoló- és vezetőségválasztó közgyűlését.

A gyűlésen kitűnt, hogy az alapszervezet nagy fontosságot tulajdonított a második ötvenes tervből a GTA-ra háruló feladatok valóra váltására. Ezért még a fél folyamán felhívta az adminisztratív vezetőség figyelmét, hogy a gépészek részére szakmai tanfolyamot szervezzenek. Ez megtörtént és jó eredménnyel végződött. Az alapszervezet segítségével nyújtott a tavaszi kampány előkészítésében, a javítási munkálatok megszervezésében és ellenőrzésében is. Bevezették a részlegjavítási módszert, amely hozzásegítette a gépészeket ahhoz, hogy idejében és jól javítsák meg a traktorokat és az egyéb mezőgazdasági gépeket.

Az alapszervezet a tavaszi kampányban, a mezei munkák idején is állandóan támogatta az adminisztratív vezetőséget, politikailag nevelte a traktorosokat. Mindez az előirányzott teljesítéséhez, a munka minőségének megjavításához vezetett. A tavaszi kampányterv 114,8 százalékos teljesítést, nagymennyiségű üzem- és kenőanyagot takarított meg. Az alapszervezet támogatása nem csökkent a nyári betakarítási kampány idején sem, s az eredmény nem maradt el. Amint az alapszervezet beszámolójából kitűnik, szeptember 10-ig 100 százalékosan teljesítették a nyári kampánytervet.

A gépállomások tevékenységi körzete természetesen rendkívül vastag. Ezt a körzetet kell átfognia az alapszervezetnek. Halga Lazar elvtárs, az alapszervezet titkára, kapcsolatot tartott a körzetükben lévő kollektív gazdaságok, mezőgazdasági társulások, községi és falusi alapszervezetekkel, segítette őket munkájukban, egyes kérdések megoldásában. Ugyanakkor támogatta a kollektív gazdaságok és a mezőgazdasági tár-

sulások elnökeit és vezetőtanácsait. Ezek az egységek ezáltal erősödtek, szervezettel és gazdaságilag szilárdultak.

A jelentésből és a hozzászólásokból kitűnt az is, hogy a gépállomásokkal nagyobb eredményt érhetne el, ha az alapszervezet összeforrottabb, egyöntetűbb volna. Noha a belső pártélet is sokat javult, rendszeresebben tartják a gyűléseket, a gyűlések látogatottsága is jelentősen emelkedett, ami annak tulajdonítható, hogy idejében leértékelték a tagságot, az eredmény mégsem kielégítő.

A tagok nem jelennek meg rendszeresen a gyűléseken. Megmagyarázhatatlan például Spineanu Augustin tagjelölt magatartása, aki — különböző elfoglaltságai okokra hivatkozva — többször távolmarad a gyűlésekről. Hasonlóan cselekednek mások is. Többen, mint Sipos András, Brincoveanu Ioan és mások, passzív magatartás; tanúsítanak a gyűlésen.

Nem kapcsolódnak be a vitákba, hogy hozzászólásaikkal, javaslatukkal emeljék a gyűlések színvonalát.

A legnagyobb hiba az, — ami a gyűlésen is kitűnt — hogy az alapszervezetben hiányzik a bírálat és az önbírálat fegyverének alkalmazása. Ez talán onnan ered, hogy Galbăci Máttyás elvtárs, a gépállomások igazgatója nem tűri a bírálatot, mert ez „oszkenti tekintélyt”. Tejesen visszautasít minden bírálatot, bármilyen formában is nyilvánuljon az meg. Comlosan I. elvtárs például faliújságok keretében merészelté bíráltni és az igazgató ezért behívatta

s felelősségre vonta. Galbăci elvtársnak fel kell számolnia helytelen magatartásával, mert ez nem méltó a kommunista vezetőhöz és a munka rovására megy. Már eddig is — mint ahogyan kitűnt — a faliújság tevékenységének, a röplap elkészítésének és kézbesítésének rosszabbodásához vezetett. Ez maga után vonja a traktorosok helytelen tájékozódását is és a termelés rovására megy.

A gyűlésen többen is hangzottak az a vizsálykódás, amely Halga Lazar, az alapszervezet titkára és Galbăci Máttyás, a gépállomások igazgatója között fennállt. A közgyűlés feladatát jelölték meg: a jövőben minden ellenfél: szűnik meg a párt-szervezet büroja és az adminisztratív vezetőség között.

Végül Iovanov Pál elvtárs, a rajoni pártbizottság elnöke összegezte a gyűlésen elhangzottakat. Rámutatott arra, hogy a gépállomások által elért eredményekhez nagymértékben hozzájárult az alapszervezet, minden kommunista. A párttagok nevelték a többi dolgozókat. Annak ellenére, hogy a bírálat alkalmazását megengedhetetlenül elnyomják, mégis vannak eredmények ezen a téren. A jövőben elemezzék és sürgősen küszöböljék ki a felerített hibákat. Javítsák meg az alapszervezet és az adminisztratív vezetőség közötti kapcsolatát. Ha mindezt tiszteletben tartják — mondotta befejezésül Iovanov elvtárs —, biztos vagyok, hogy az ujaradi GTA-nál megjavul a pártmunka.

Ezután tértek rá az új vezetőség megválasztására és a tiltaklító teendők, kel Halga Lazar elvtársat bízták meg.

Nagyobb választékot dohányáruban

Pécska községben egy idő óta felháborodással veszi tudomásul a fogyasztó közönség, hogy a dohányáruba való ellátás terén súlyos hiba tapasztalható.

Gyakran előfordul, hogy az ember végigjárja a boltokat, de mindenütt csak azt találja, hogy: nincs csak Carpați és Virginia. Național, Mures, vagy Marasesti cigarettát, dohányt még véletlenül sem lehet kapni.

Demény Mária,

levelező

Fejlett tenyészállat-állomány

A Scnteia állami gazdaság 4. számú tagozatán rendkívül fejlett tenyészállat állomány van, amely nemcsak a belföldi szükséglet kielégítésére szolgál, hanem iránta külföldről is érdeklődés nyilvánul meg. Az állami gazdaság Simenthal tenyészállatainak híre országghatáron túl is ismert és ezek a fiatal állatok va-

lóban tökéletesek a maguk nemében. Sirbu Alexandru zooteknikai mérnök irányítja az állami gazdaság állattenyésztését, de a tenyészállatok kifogástalan gondozása Kling József brigádvezető, valamint Facelmann Terézia állatgondozó érdeme, akik önfelelődozón és nagy szakértelemmel végzik munkájukat.

Napfényes gyermekkor

Pártunk és kormányunk különösen nagy gondot fordít az anya- és gyermekvédelemre. Azok az anyák, akik a népgazdaság valamely ágában dolgoznak, s nem érnek rá gyermekeikkel foglalkozni, felügyelni rájuk, igénybe vehetik a vállalatok és intézmények mellett fennálló gyermekotthonokat.

A kicsinyeket beadják a napközi otthonba, vagy bölcsődébe és nyugodtan dolgozhatnak, mert tudják, hogy gyermekeik gondos és szakszertű felügyelet alatt állnak, vigyáznak rájuk, gondoskodnak arról, hogy a gyermek fejlődése megfelelő feltételek között menjen végre és erős, egészséges ember váljék belőle.

A napközi otthonok és bölcsődék személyzetének legfőbb igyekezte arra irányul, hogy a gyermekek egészségét megőrizzék, minden óvatossággal megvédjék a gyermekbetegségektől, mindenféle fertőző betegségtől és mindenféle balesettől legyen a fiatal szervezet rendes és erőteljes fejlődésének. Ezeknek a feladatoknak a megoldását természetesen minden esetben az egészségügyi felügyelőszemélyzet és az orvos közötti szoros és elvtársas együttműködés biztosítja.

Házunkban az anya- és gyermekvédelem terén a sokszor kipróbált és eredményes bizonyított szovjet módszereket használjuk iránymutató példaként. Nagy súlyt fektetünk arra, hogy a gyermek testileg és lelkiileg egyaránt rendes, megfelelő körülmények között fejlődjen. A nevelő és felügyelő személyzet egyik fontos feladata, hogy megőrizze és fenn-tartsa a gyermek jó kedélyállapotát, amely elsőrendű tényezője, alapvető biztosítéka a nevelés hatásának.

Arra törekszünk, hogy a gyermekek között örömet, jó hangulatot teremtsünk, azt fennartsuk és mindezt olyan elvárásokkal, ami nyomán, rossz kedélyállapotot idézhetne elő.

Már a legzsebéből csesemőkortól kezdve játszó rekeszekben foglalkozunk velük, a nagybabáknak már játékokat kapnak, s szép időben az udvarban csúszdának, lovasokának, vonatoznak, stb.

Kicsinyek világos, szellős, higiénikus helyiségekben élnek, nyáron a szabad levegőn alusznak, télen pedig hálószobákban. Mindezeket a kicsinyek egészsége, jó fejlődéséhez hozzájárul még természetesen a jó táplálkozás is.

A gyermeknevelés nagy felelősséget jelent kérdés és mint ilyen, nekünk, egészségügyi dolgozóknak, meg kell felelnünk. Eppen ezért igyekszünk ennek a feladatnak oly módon eleget tenni, hogy kiemeljük a dolgozó anyák bizalmát és megerősítését.

Román Fridrika,

a G. Dimitrov gyár bölcső-

dejének főnöke

A moszkvai

szovjet-japán tárgyalások margójára

— A Právda cikke —

Egyes japán lapok igyekeznek előtérbe helyezni a szovjet-japán tárgyalásokat, de ugyanakkor minden gátlás nélkül elterítik tükreik fel a Szovjetunió álláspontját. Így például a Majnici nem állítja minden alap nélkül azt állítani, hogy a Szovjetunió ellenséges magatartást tanúsít Japánnal szemben.

Az effajta nyilatkozatok nem lehet másnak tekinteni, mint a japán közvélemény félrevezetésére irányuló kísérletnek, amelynek célja károsan befolyásolni a szovjet-japán kapcsolatok rendezésének ügyét. Közismert tény, hogy a Szovjetunió a Japánnal folytatott tárgyalásokon az együttműködés szellemében megteremtésre törekedett és törekszik.

Közudmász az is, hogy a Szovjetunió a japán fél kérésére beleegyezett abba, hogy a békeszerződés tervezetbe iktassanak be néhány olyan pontot, ami a Szovjetunióknak nem volt érdekében. Figyelembevéve Japán nemzetközi kötelezettségeit és Japán nyomtatékos kérésére a szovjet fél törölte a szerződés-tervezetből azt az előírást, mely szerint Japán kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy nem lép be más államok ellen irányuló katonai szövetségekbe. A Szovjetunió kényes engedményeket tett Japánnak a halászat kérdésében is. Végül a Szovjetunió — hogy megkönnyítse Japán helyzetét — nagykeleten hajlandó volt átruházni Japánra a Habonaj-szigeteket és a Szikotan-szigetet.

Mindezek arról tanúskodnak, hogy a Szovjetunió Japánnal való kapcsolatát a barátság szellemében, a jószomszédasság elvére alapozza.

A felsorolt tények tükrében rosszakaratu koholmányoknak és a szovjet-japán kapcsolatok rendezése ellen irányuló kísérleteknek minősíthetők bizonyos japán körök indokolatlan kijelentései, melyek szerint a Szovjetunió nem tanúsít „megértést” és nem adja tanujelét az „eggyüttműködés szellemének”.

Noha a szovjet fél a két ország megbízottainak második ülésén kiemelten ismertette álláspontját, a japán fél, akárcsak eddig, továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy a Szovjetunió engedje át Japánnak Kuna-sir- és Iturup-szigeteket, jóllehet ezek szovjet területek és a Kuril-szigetek szerves részét alkotják. A Szovjetunió joga a szigetekre nem vitatható, ezt a jogot megerősítik a nemzetközi egyezmények s ezt a japán fél is jól tudja. Ennek ellenére újabb légből kapott „érvek” előteremtésére törekszik, hogy igazolja indokolatlan követeléseit.

Néhány példát idézhetünk arra nézve, hogy mennyire alaptalanok a japán fél „érvei”. Azt állítja például, hogy a kairói és a potsdami egyezmény nincs semmiféle összefüggésben a nagyhatalmak között a második világháború idején megkötött kairói egyezményvel. Aki ilyen állásponton helyezkedik, az nem tesz egyebet, mint önkényesen értelmezi a nemzetközi jogot. Az igazság az, hogy a nagyhatalmak határozatait nem lehet „érvényes” és „érvénytelen” határozatokra osztani, aszerint, hogy irányé vannak-e vagy sem a japán kormányhoz. Közismert tény, hogy a kairói egyezmény szerves összefüggésben áll a potsdami nyilatkozattal és elválaszthatatlan a nagyhatalmaknak a távolkeleti kérdésben hozott határozatától. Elemi igazság, hogy a potsdami határozatokat a területi kérdésekben az előzőleg Kairóban és Krimben elfogadott határozatok alapján és figyelembevételével hozzák meg. Eppen a kairói egyezmény szövege le, hogy a „Kuril-szigetek teljesen és minden feltétel nélkül a Szovjetunió tulajdonába” — és hogy a Szovjetunió visszakapja Szahalin-sziget déli részét. Potsdamban éppen ennek alapján fogadták el azt a formulát, amely szerint Japán szuverenitása a

négy japán fő szigetre korlátozódik. Amikor Japán 1951-ben aláírta a sanfranciscói szerződést, elfogadta a potsdami elveket s ezzel elismerte, hogy a Kuril-szigeteket, beleértve természetesen az Iturup- és Kunasir-szigeteket is visszaszerezte a Szovjetunióknak.

Most pedig felmerül a kérdés: milyen alapon igyekeznek a japán kormány kérdéseit tenni egy olyan problémát, amelynek a megoldását öt évvel ezelőtt hivatalosan elismerte?

Végül a japán fél még egy „érvet” hangoztat, amelynek, mint látszik, jogi színezetet akar kölcsönözni. Azt állítja, hogy mivel a Szovjetunió nem írta alá a sanfranciscói szerződést, nem hivalkozhat rá, annak bizonyításául, hogy Japán lemondott a Kunasir- és az Iturup-szigetéről.

A kérdés illyenszerű fel fogása szintén teljesen indokolatlan. Japán a sanfranciscói szerződés értelmében lemondott a Kuril-szigetéről s ez a tétel jogilag teljes mértékben érvényes Japánra, hiszen ezt az okmányt aláírta s annál is inkább, mivel Japán ebben a szerződésben vállalt kötelezettségei abból a határozatból következnek, amelyet a nagyhatalmak — köztük a Szovjetunió — a második világháború alatt Japánra vonatkozólag elfogadtak.

Igy tehát Japán területi igényei teljesen indokolatlanok. Felvetődik a kérdés: miért hozakodik elő a japán fél mindegyre ezzel a kérdéssel? A választ megtaláljuk egyes japán politikuskok és újságírók nyilatkozataiban.

A Kiodo Cuszin hírügynökség arról számol be, hogy a Szovjetunió merev álláspontja valószínűleg arra készteti majd a japán küldöttséget, hogy eredeti tervétől eltérően hamarabb tárja fel végleges álláspontját a területi kérdésben. Ebből a nyilatkozatból kitűnik, hogy a japán fél a területi kérdéssel nyomást akar gyakorolni a Szovjetunióra bizonyos engedmények elérése céljából. Szükségtelen kifejteni, hogy milyen téves a japán félnek ez a számítása.

Ugyanakkor azonban nem hallgatunk el, hogy a területi kérdéssel való játék komoly veszélyt rejt magában. Ez a játék a szovjet-japán kapcsolatok rendezése ellen hadakozók malmára hajtja a vizet. Az United Press tokiói tudósítója jelentette, hogy Okadaki, volt japán külügyi miniszter, a hatalmon lévő liberális-demokrata párt tagja, a Majnici című lapnak adott nyilatkozata során egyebek között kijelentette: „Nem érthetünk egyet a Szovjetunió egyoldalú területi igényeivel, (P) azzal, hogy Dél-Szahalin és a Kuril-szigetek szovjet terület”.

Ez a nyilatkozat egész világosan tükrözi, hogy Japánban bizonyos körök nem ismerik el a nemzetközi egyezményeket s a japán agresszió idején megszállt területek birtoklását álmodoznak. Ma a Kuril-szigeteket és Dél-Szahalint követelik. Hol nap majd Koreát s holnapután — Mandzsuriát.

Azok, akik valóban akarják a szovjet-japán kapcsolatokat rendezni, vissza kell utasítsák a felerősített elemek követeléseit.

Mint ismeretes, az augusztus 6-i ülésen D. T. Szeplov, a Szovjetunió külügyminisztere a szovjet kormány nevében ismét kijelentette, hogy a Szovjetunió nem tesz semmiféle újabb területi engedményt. Ez a szovjet fél végleges álláspontja. Ha a japán fél továbbra is hajtogatja indokolatlan igényeit a Szovjetunióhoz tartozó területekre, ezzel csak elődázza a tárgyalásokat.

Amennyiben a japán körök nem akarják elhuzni a tárgyalásokat és a japán nép érdekében mielőbb meg akarják oldani a két ország közti kapcsolatok rendezésének kérdését, tekies komolysággal kell fogadják a szovjet állam képviselőjének a nagy jelentőségű nyilatkozatát.

Szemlelő,

CEC közlemények

A dolgozók kérésére augusztus 8-án új CEC-ügynökség nyílt meg a Moszczi-telepi postahivatal helyiségében.

Az új ügynökség a közönség rendelkezésére áll s elhelyezésénél fogva megkönnyíti a CFR főműhely, valamint a dohánygyárban a takarékkönyvekkel végzett műveleteket.

Nemrég kisorsolták az öt százalékos nyereséges CEC-kötvényeket. A húzás folyamán egymillió lej értékben 555 nyeresemény került kiosztásra. A nyertes kötvények között szerepel a 2361-es sorozatu, 40-es számú

kötvény, amelynek tulajdonosa 50.000 lej nyert. Ugyanígy a 803-as sorozat 30-as, a 4427-es sorozat 2-es, a 16.933-as sorozat 46-os és 146-os sorozat 22-es számú kötvényének tulajdonosai egyenként 25.000 lej nyertek.

A nyeresemények kifizetését a CEC rajoni fiókja végzi.

A legközelebbi húzás folyó 20 augusztus 31-én lesz, amelyen hivatalból minden forgalomban lévő kötvény szerepelni fog azokkal együtt, amelyeket augusztus 30-ig vásároltak.

Közlemények

Aradváros néptanácsának kereskedelmi osztálya közli a város területén lévő összes étkezdék, munkatelepek és fogyasztási gazdaságok vezetőivel, hogy augusztus 11-én, szombat délelőtt 10 órakor a városi néptanács nagyteremben gyűlést tartanak, ahol fontos utasításokat adnak a fogyasztóegységek 1957. évre szóló élelmiszerellátásával kapcsolatban.

Tekintve vére, hogy a szükséges mennyiségekről a város gazdasági

osztályának augusztus 13-ig tudomást kell szereznie, a felolós elvtársak kötelesek megjelenni az utasítások és úrlapok átvetelére.

Az aradi Cukorgyár a gyártási kampányra szakképzellen munkásokat és munkásoknak keres felvételt. Az Arad-városban, valamint a város környékén lakók előnyben. Feliratkázások felvétel céljából naponta a gyárépület 2. számú hivatalában.

sanak végre. A helyi magántőke ezen a téren sem rendelkezik nagy lehetőségekkel és a külföldi monopolkapitalizmus legfőbb részét csak abban az esetben vállalkozik ilyen munkákra, ha nagy és gyors haszonnal számíthat. A monopolisták örömmel aknázzák ki a legkönnyebben elérhető nyersanyagforrásokat. Ezen a téren jellemző a közelkeleti petróleumi helyzet. Itt a petróleum kis mennyiségben található és igen magas hasznót hajt, anélkül, hogy nagy többletfeleket kéne volna. Nem meglepő tehát, hogy a monopolisták olyan élelken foglalkoznak vele.

A kapitalista monopolizmus gyakran kezdenek számukra igen előnyös feltételek között, geológiai talajkutatásokat a gyengén fejlett országokban és a kutatók eredményeit sokszor szándékosan elrejtik, vagy meghamisítják. Néhány évvel ezelőtt egy amerikai petróleumi társaság koncessziót kapott a nyugat-bengáliai petróleumvidék — India egyik leggazdagabb petróleumvidék — kiaknázására. A koncesszió különösen előnyös volt a az élelén sajtolók ellenére, a koncesszió még mind a mai napig sem adott semmiféle gyakorlati eredményt. India kormánya elhatározta, hogy az ország más vidékein a petróleum-ki-termelést különleges, külföldi szakértőkből alkotott, állami szervezetre bizza.

A külföldi monopolkapitalista tökének kevésbé érdeklődött mutat a gyengén fejlett országok iránt, különösen nehéziparban való részvétel iránt. Ezen túlmenően, lehetőségeiket képest igyekeznek ennek fejlődését megakadályozni. Az Egyesült Államok kongresszusában, 1955 júniusában, egy Hoover által vezetett különleges bizottság beszámolója a következőket mondotta:

„Az ázsiai és afrikai országokban, talán az egy Japán kivételével, nem kell nagy termelési intézményeket létesíteni, sem jelentős ipari vállalatokat építeni, kivéve hadianyag termelésére szolgáló vállalatokat. Az Egyesült Államok által ez országoknak nyújtandó ipari segítségnek a kisipar kell korlátozódnia”.

Ez a nyilatkozat bizonyítja, hogy

a gyengén fejlett országok nem számíthatnak az idegen monopolkapitalista töké részvételére iparosítás terén keresztül. Ugyanakkor nemzeti burzsoáziajuk, kevés kivétellel, nem rendelkezik sem megfelelő alapokkal, sem a szükséges technikai lehetőségekkel a nehézipar fejlesztéséhez.

Mindezek a tények feljogosítanak minket annak a következtetésnek levonásához, hogy a gyengén fejlett országok sajátmaguk nem teremthetik meg másikat nehéziparukat, előszörban fémiparukat, gépgyártó iparukat, vegyi iparukat, valamint elektromosenergiai iparukat, csakis gazdaságuk állami szektorának ágai-ként. Ezt a következtetést ez országok gazdasági felépítésének gyakorlata, maga az élet erősíti meg.

Előző tanulmányunkban rámutattunk arra, hogy Indiában az energiatika és a nehézipar fejlődése az állam számájára történik. Burmában a legfontosabb iparvállalatok és a legnagyobb bányák az állam tulajdonát képezik. Indonéziában az 1956 — 60. évi ötvenes népgazdasági tervezési terv legnagyobb célkitűzéseit a központi kormány fogja megvalósítani és az államhatalom vidéki szerveinek, valamint a magániparosoknál kisebb vállalatok alakítását javasolják. Hasonló jelenségeket tapasztalhatunk Egyiptomban, Ceylonban és más gyengén fejlett országban. Itt nem annyira ideológiai tettekről, mint a háború utáni korszak gyakorlati tapasztalatáról van szó, ami bizonyította, hogy a jelenlegi feltételek között a megszokott kapitalista módszerek nem biztosíthatják a nehézipar megteremtését a gyengén fejlett országokban.

Véleményünk szerint ez a helyzet a mezőgazdaságban is. A gyengén fejlett országok agrár-államok. Lakosságuk túlnyomó többsége falun él és mezőgazdasággal foglalkozik, melyet eddig elmaradottnak, csökkent hektáronkénti terméshozam és igen kicsi állatállomány-növekedés jellemző.

A kapitalizmus behatolása a gyengén fejlett országok mezőgazdaságába maga után vonja a kistermelők lönkrételét, ezeknek a földtől való

mégfosztását, az egyoldalú termelés bevezetését, aminek következtében egyes országok élelmiszerhiányra szorultak. A gyengén fejlett országok kapitalista ültetvényei, melyek legtöbbször idegen tőkések kezén vannak (például az indiai és ceyloni teaültetvények, a malajai és indonéziai kakaóültetvények, stb.), jelentős haszonforrást képeznek egy kis számú tőkés csoport részére. Ezek az ültetvények azonban nem adnak semmit a közvetlen termelőknak, mivel a mezőgazdasági munkások kíméletlen kizsákmányolásán alapulnak, elrabolják a parasztoktól a legjobb földeket és — mint például Ceylon szigetén, vagy több latinamerikai államban — az élelmiszer-termelésére szolgáló vetések visszaszerzésére révén fejlődnek.

A jelenkori kapitalizmus majdnem mindenütt fenn tartja és támogatja a különféle feudális, prekapitalista maradványokat és meggátolja a radikális mezőgazdasági átalakulások következtetés véghezvitelét. Kína például azonban meggyőzően igazolja, hogy a mezőgazdaság alapos és gyors fejlődése csupán a gyökeres agrár-átalakulás és a szovjetizáció kiellátása révén lehetséges — termelő, fogyasztó, értékesítő és hitel-szövetkezetek hálózatának megteremtése révén.

A széles néptömegek kezdeményezésén alapuló szovjetizáció, mely az állam rendszeres segítségének örvendő, felszabadítja a kevés földet rendelkező parasztokat, valamint a mesterembereket a földbirtokosok és uszarakok igája alól, széles teret biztosít az új agrotechnika felhasználására és a mezőgazdaság termelőerőinek növekedésére számára. Ha megfelelő feltételek állnak fenn, a szovjetizáció a gyengén fejlett országokban egy új gazdasági szektor szünetét jelentheti, hozzájárulhat egy új, nem kapitalista rendszer megteremtéséhez. Gamal Abdel Nasser, Egyiptom köztársasági elnöke rámutatott annak szükségességére, hogy felszabolják a feudalizmust és a monopolizmus uralmát és hogy megteremtsenek Egyiptomban egy „szovjetizációs szocialista társadalmat”.

Novoje Vremja

G. K. Zsukov marsall válasza a New York Times szerkesztőjének kérdéseire

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

G. K. Zsukov marsall a következő válaszokat adta a New York Times katonai problémákkal foglalkozó szerkesztőjének kérdéseire:

HANSON W. BALDWIN urnak, a New York Times katonai problémákkal foglalkozó szerkesztőjének
NEW YORK város, 36
New York állam, USA

Tisztelt Baldwin ur!

Ez év július 7-én hoztam intézett levelelem kifejezte azt az óhaját, hogy válaszoljak a levelében feltejt kérdésekre.

Ezen a következőkben válaszok kérdéseire:

1. KERDES: Ugy véli-e Ön, hogy az Egyesült Államok tulbecsülte a szovjet légierőt?

VALASZ: Nincsenek pontos adataim arról, hogy miképpen vélekednek a szovjet légi haderőről az Amerikai Egyesült Államokban, mivel az utóbbi időben nem hangzott el semmiféle hivatalos nyilatkozat erről a kérdéssel. Bizonyos amerikai körök, amelyeknek különleges érdeke fűződik a katonai rendelkezésekhez, talán hajlamosak eltúlozni a szovjet légihaderő létszámát, csak azért, hogy szorgalmazzák a katonai célokra kiutalt összegek növelését, s hogy megteremték a Szovjetunióval szembeni bizalmatlanság légkörét, misem történne az amerikai nép érdekeivel, amelyeknek vállalnia az adott terhek legnagyobb részét nehezedik.

2. KERDES: A Szovjetunió, amely hagyományos szárazföldi nagyhatalom, különleges fontosságot tulajdonít most a légihaderőnek. Az Ön véleménye szerint azt jelenti-e ez, hogy a nukleáris fegyverek a legfőbb fegyvernemnek lennének egy új háborúban?

VALASZ: Nem, nem azt jelenti. A légihaderő és a nukleáris fegyver önmagukban nem dönthetnek el egy fegyveres harc kimenetelét. Az atom- és a hidrogénfegyver mellett — ezek roppant romboló ereje ellenére is — a hadműveletek során elkerülhetetlen be kellene vetni nagy számú hadsereget és óriási mennyiségű hagyományos fegyvert.

3. KERDES: Az Ön véleménye szerint lehet-e egy kisebb vagy bármilyen háborút viselni a nukleáris fegyver használata nélkül?

VALASZ: A Szovjetunió határozottan állást foglal a nagy és kis háborúk ellen egyaránt. Minden háború pusztító, a nukleáris fegyver

használata pedig rendkívül veszélyes nemcsak a hadviselő országok, hanem a nem hadviselő országok számára is.

Sajnos, az Amerikai Egyesült Államokban és a NATO-ban résztvevő, az USA-val szövetséges országokban még vannak olyan erők, amelyek helyett, hogy a népek javát szolgáló alkotó munkával törődnek, a hadviselés kérdéseivel foglalkoznak.

4. KERDES: Miért épít a Szovjetunió olyan sok tengeraltartót? Az Önök hajógyártási programja nem jelenti-e azt, hogy a Szovjetunió éppúgy tengeri nagyhatalom akar válni, mint ahogy szárazföldi és légi nagyhatalom volt?

VALASZ: A Szovjetunió csak olyasmint épít, amire az ország védelmi szempontjából szüksége van és semmit sem épít fölöslegesen. Mint ismeretes, a Szovjetunió határait tizenkét tenger és két óceán mossa. Tengeri határaink egész államhatárunk hosszának kétharmadát teszik ki. Eppen ezért egészen természetesen, hogy a Szovjetunió, mint tengeri nagyhatalom, kellő figyelmet fordít haditengerészeti flottájára, amely tengeri határainak biztonsága fölött őrködik.

5. KERDES: Vajon a Szovjetunió által bejelentett létszámszökkenés, 1.800.000 ember leszerelése nem azt tükrözi-e, hogy modern hadviselésre törekszik? Más szóval, vajon az atomfegyver ereje, a repülőgépekkel és a távirányított lövedékekkel együtt nem csökkentette-e a nagy tömeghadseregek és a haditengerészeti flotta jelentőségét. Az amerikai véleménye szerint, az Önök leszerelése nem érinti a fegyveres erők legfontosabb és valószínűleg legdöntőbb fegyvernemét, a nukleáris légi erőket. Vajon helyes-e ez a magyarázat?

VALASZ: Az Ön utalása az amerikai álláspontjára érthető. Ha az amerikai népről van szó, melyes meggyőződés, hogy Amerika dolgozó népe melegen köszönti a szovjet kormány kezdeményezését a gyakorlati akcióit. Ha az amerikaiakra utalva Ön azokat érti, akik ellenséges magatartást tanúsítanak a Szovjetunióval szemben, ezek az emberek mindig negatív és rendkívül elfogult módon ítélik meg a Szovjetunió minden intézkedését.

Amikor a szovjet kormány elhatározta fegyveres erői állományának 1.840.000 fővel való csökkentését, nem a modern hadviselés jellegéből

és nem olyan törekvésekből indult ki, mint amilyeneket Ön említett. Ebben a kérdésben mi elsősorban a világbéke megőrzését, az államok közti feszültség csökkentését, a Szovjetunió békés gazdasági fejlődésének és a szovjet népek jólétének emelésének érdekében tartottuk szem előtt.

6. KERDES: Az Egyesült Államok kijelentette, hogy a leszerelés ellenőrzése céljából hajlandó belegyezni a kölcsönös légi és szárazföldi felügyeletbe. Ha a Szovjetunió ilyen nagy embertömeget szerez le, miért nem egyezik bele az ilyen felügyeletbe?

VALASZ: Az Egyesült Államok által javasolt ellenőrzési módszer, amely előírja a légi fénycépezéseket, lényegében felderítő tevékenységre csökkenti az ellenőrzést, ami elkerülhetetlenül kölcsönös gyanakvásba, és még nagyobb bizalmatlansághoz vezetne a Szovjetunió és az Amerikai Egyesült Államok között.

A szovjet javaslatok viszont olyan nemzetközi ellenőrző rendszert irányoznak elő, amely ténylegesen biztosítja a leszerelés végrehajtásának ellenőrzését. A Szovjetunió abból indul ki, hogy az államok fegyveres erőinek és fegyverzetének csökkentése, valamint az atom és hidrogénfegyverek eltiltása tekintetében szigorú nemzetközi ellenőrzést kell vezetni. A Szovjetunió egyszersmind olyan ellenőrzés mellett van, amely lehetővé teszi az ellenőrző szervnek, hogy valóban ellenőrizze, miképpen teljesítik az államok a leszerelési terv vállalt kötelezettségeit. Ennek érdekében az ellenőrző szervet széleskörű jogokkal kell felruházni, beleértve a katonai egységek, a lőszer és hadianyagok tárolását, a szárazföldi, tengeri és légi haditámaszpontok, valamint a hadiüzemek ellenőrzését.

A Szovjetunió javaslatai előírják továbbá az ellenőrző állomások szervezését minden nagy repülőterén, vasúti csomópontján, kikötőjében és a főbb országutakon veszélyes csapatszezonások és hadianyagszállítások megakadályozására és az agresszor váratlan támadására való előkészítésére. Véleményem szerint nem szükséges bővebben kifejtenem a különbséget a tényleges szárazföldi ellenőrzés céljai és az USA által javasolt légi felderítés és légi fénycépezés céljai között.

Tisztelettel
G. ZSUKOV,
a Szovjetunió marsallja
Moszkva, 1956. augusztus 4.

Pakisztán külügyminisztere:

Egyiptom érdekeit teljes mértékben biztosítani kell

KARACHI. (Agerpres.) Uj Kina. Csudry, Pakisztán külügyminisztere legutóbbi nyilatkozatában kijelentette, hogy Pakisztánnak életbevágó érdeke a Szezi-csatornán való szabad hajózás biztosítása.

A szezi kérdésben Londonban összehívott 24 ország értekezletével kapcsolatban a külügyminiszter kijelentette: meggyőződése, hogy bármiképpen rendezzék is a csatorna ügyét, Egyiptom érdekeit teljes mértékben biztosítani kell. „Pakisztán mindenkor Egyiptom barátja volt és ezután is az marad”, — mondotta.

Pakisztán külpolitikájáról szólva Csudry ezt mondotta: Pakisztán nem fogja elhárítani, hogy az USA befolyásolja külpolitikáját.

Egyiptom kereskedelemügyi miniszterének nyilatkozata az Al-Ahbar című lapnak

KAIRO. (Agerpres.) A TASZSZ jelenti:

Az Al-Ahbar című lap közölte Abu Nusszeir, Egyiptom kereskedelemügyi miniszterének, az ország gazdasági helyzetére vonatkozó nyilatkozatát. Abu Nusszeir hangsúlyozta, hogy Anglia és Franciaország azon akciója, amellyel válaszként a Szezi-csatorna államosítására, zárta Egyiptom követeléseit, nincs nagy kihatással az ország külkereskedelmére, mivel ezen országok exportja és importja Egyiptomban nem számottevő. 1955-ben Egyiptom kivitele 138 millió font sterlinget tett ki. Ebből az Angliába irányuló export nem egészen 8 millió font sterling volt. Tavaly Egyiptom behozatala 189 millió font sterling volt, ebből Angliára nem jutott több 23 milliónál.

Abu Nusszeir a továbbiakban rámutatott arra, hogy Egyiptom számos országgal kereskedelmi egyezményeket kötött és ez lehetővé teszi számára, hogy megújítsa a nyugati országoknak azt a szándékát, hogy az egyiptomi követelések zárásával nehézségek támaszkodjanak az ország külkereskedelmére. Ezek az országok megvásárolhatják azon áruk nagy részét, melyeket Egyiptom eddig Angliába és az Egyesült Államokba szállított. Ugyanakkor Egyiptom is növelheti behozatalt ebből az országokból, az Egyesült Államokból és Angliából való behozatal rovására.

A miniszter hangsúlyozta, hogy Egyiptom az ország iparosításának politikáját folytatja és ehhez szükséges az építőanyagok, felszerelések és nyersanyagok behozatalának növelése.

Az ázsiai és afrikai országok közvéleménye támogatja a Szezi-csatorna államosítását

PEKING. (Agerpres.) — Az Uj Kina jelenti:

A Szezi-csatorna államosításával kapcsolatban a Gungzenszibao című lap hangsúlyozza, hogy a három nyugati hatalom képviselőinek londoni értekezlete után a nyugati országokban nagy lármát csapnak a csatorna feletti úgynevezett „nemzetközi ellenőrzés” létrehozásával kapcsolatban. Ezzel szemben egészen világos — írja a lap — hogy az egyiptomi területen lévő csatorna Egyiptomhoz kell tartoznia. „Nemzetközi ellenőrzés” a Szezi-csatorna fölött, Egyiptom szuverenitásának megsértését jelentené.

HANOI. (Agerpres.)

A Vietnámi Tájékoztató Hírlap közli, hogy a vietnámi Hazafront Front kinyilvánította: támogatja a Szezi-csatorna államosítását. Ton Duc Thang, a Hazafront Front Központi Vezetőségének elnöke az egyiptomi kormányhoz intézett üzenetében kijelenti: „A vietnámi

nép nevében támogatjuk a Szezi-csatorna államosítására hozott határozatot.” Az üzenet hangsúlyozza, hogy Egyiptom határozata teljes mértékben megfelel az ország szuverén jogainak és egyezik a bandungi értekezlet szellemével.

DELHI. (Agerpres.) — Az Uj Kina jelenti:

Az Indiai Szocialista Párt Végrehajtó Bizottsága határozati javaslatot fogadott el, amelyben kimondja, hogy a párt támogatja a Szezi-csatorna államosítását. A határozati javaslat elismeri Egyiptomnak azt a jogát, hogy államosítsa a csatornát, valamint az intézkedés szükségességét az egyiptomi nép jóléte szempontjából.

A továbbiakban a határozati javaslat rámutat arra, hogy egyes hatalmaknak az államosítás utáni megakadályozása távolról sem járul hozzá a kérdés rendezéséhez és csak arra alkalmas, hogy rosszabbá tegye Európa és Ázsia kapcsolatát.

DZSAKARTÁ. (Agerpres.) — Az Uj Kina jelenti:

Arundzi Kartawinata, az indonéz Muzulmán Liga elnöke, aki egyben a képviselőház elnöke is, kijelentette: Nusszeir elnök határozatát nemcsak az egyiptomi nép és az Arab Liga, hanem az ázsiai és afrikai országok is támogatják.

PARISZ. (Agerpres.)

A France Presse hírlap közli Rabatból, hogy az Al Alam című marokkói lap, az Isztik párt sajtószerve, cikket közöl, amelyben hangsúlyozza, hogy a Szezi-csatorna államosítása Egyiptom belügye.

Egyiptom — írja a lap — igen nagy árral, fiamak életével, munkájával és vagyonával fizetett a csatornának. A csatorna ezért Egyiptom tulajdona. Az idegenek ezrei nemzedékről nemzedékre kizsákmányolták Egyiptomot. Egyiptomnak joga van visszavonulni mindazt, amit elraboltak tőle. A lap végül megállapítja, hogy a nyugati országoknak kötelességük tiszteletben tartani Egyiptom érdekeit.

Távirat

Dr. Petru Groza elvtársnak,
az RNK Nagy Nemzetgyűlése
Elnöksége elnökének

BUKAREST

Szeretett Petru Groza elvtárs! Örömmel értesültem, hogy egészségi állapotában érezhető javulás állt be. A Bolgár Népköztársaság Nemzetgyűlése Elnökségének nevében és a magam nevében mielőbbi gyógyulást kívánok Önnek. Kíváncsi vagyok, hogy a legközelebbi időben ismét beállhasson a szocializmus építőinek sorába a Román Népköztársaságban és hogy az Önre jellemző energiával és odaadással folytassa munkáját a testvéri román nép javára.

GEORGI DAMJANOV,
a Bolgár Népköztársaság Nemzetgyűlése Elnökségének elnöke

—O—

Árfolyamzuhanás a newyorki tőzsdén

A Szezi-csatorna államosítása árfolyamzuhanást idézett elő a newyorki tőzsdén. Az áruházas azokat a kőljáratársaságokat érintette, amelyek nagy tőkeberuházást eszközöltek a Kápen-Keleten.

A Gulf Oil Corporation társaság részvényei 7 dollár és néhány centtel, a Royal Dutch Shell részvényei több mint 5 dollárral, a Standard Oil of New Jersey és a Texas Oil Company részvényei mintegy 2 dollárral estek.

—O—

Miért nem hívták meg Panamát a londoni értekezletre?

NEWYORK. (Agerpres.)

Mint az United Press hírlap közli, a nyugati hatalmak nem hívták meg Panama államot a Szezi-csatorna ügyében augusztus 16-án Londonban összehívott értekezletre és pedig azért, hogy elkerüljék a vitát a Panama csatorna nemzetközi jogi helyzetéről. Mint tudvalévő, a Panama csatornát az USA igazgatja.

—O—

Elénk tevékenység az amerikai republikánus pártban a novemberi elnökválasztásokkal kapcsolatban

NEWYORK. (Agerpres.)

A New York Times című lap közli, hogy az amerikai republikánus párt kezében egy „Eisenhower-Herter Bizottság” alakult, melynek célja Herter, Massachusetts-állami kormányzó, jelölésének biztosítása az alelnöki tisztségbe a novemberi elnökválasztásokon.

A kaliforniai republikánus liga távirattal intézett Harold Stassenhez, amelyben hangsúlyozták, hogy a Richard Nixon jelölése elleni akciója mindenben igazolt. A távirat kiemeli, hogy Nixon újbóli jelölése veszélyeztetné a választásokon a republikánusok győzelmét esélyeit.

—O—

Fokozódik az infláció Olaszországban

ROMA. (Agerpres.)

Olaszországban az utóbbi kilenc hónap folyamán az árak három és fél százalékkal, a megélhetési költségek pedig 4,4 százalékkal növekedtek — írta nemrég az olasz pénzügyi és ipari körök sajtószerve.

Az olasz sajtó számos cikket közöl az infláció tüneteiről, a tömeges vásárlóképességének csökkenéséről, az árnyezet fokozódó nehézségeiről, mind a belső, mind a külföldi piacon. A központi statisztikai intézet által nyilvánosságra hozott adatokból kitűnik, hogy az utóbbi időszakban ugrásszerűen emelkedtek az árak. Így például 1938-hoz viszonyítva ebben az évben az árak 63-szorosa emelkedtek. A statisztikai adatok rámutatnak arra, hogy egyes városokban — így például Nápolyban — még az általános színvonalnál is jóval magasabbak az árak.

A Paese Sera című lap, az infláció tüneteiről és az élet szüntelen drágulásáról szólva, egyebek között ezeket írja: „nem bízunk túlzottan azokban a jóslatokban, melyeket a közgazdászok óvatossággal feltárnak.” A lap rámutat a líra értékének szüntelen csökkenésére a kormány minden „stabilizáló” intézkedése ellenére. Az olasz pénzügyi körök főként az olasz várnak az amerikai dollárral szembeni rossz paritása nyugtalanítja. Előre járul még az, hogy az olasz piacot elárasztják az amerikai termékek, főként mezőgazdasági termékek, ami súlyosbítja az olasz mezőgazdaság válságát.

Kinek érdekében cselekszenek Anglia és Franciaország vezetőkörei?

A Právda augusztus 6-i számában a fenti cím alatt kommentárt közölt, melyben a következőket írja:

A külföldi sajtó számos összeváltomást közöl, melyek telepezik Anglia és Franciaország kormánykörüinek politikáját a Szezi-csatornának az egyiptomi kormány részéről történt államosításával kapcsolatban. Ezek a váltomások fényt vetnek a nyugati hatalmak politikájának kulisszáitáira, amelyek arra törekzenek, hogy megfosszák Egyiptomot törvényes jogaitól.

Igy például a Le Figaro című reakciós francia újság, azt a kérdést vizsgálva, vajon Egyiptommal szemben „erőszakot kell-e alkalmazni”, a következő aggályának ad kifejezést: „Erőszakot használni egy nemzetközi társaság érdekében védelmében, annyit jelent, mint érvet nyújtani az imperializmusellenes kampányok számára, annyit jelent, mint illusztrálni azt a marxista tézist, hogy a kapitalista államok a fináncoké érdekében vannak alávétve.”

A nyugati államok sajtója számos esetet idéz, melyek megmutatják, hogy Anglia és Franciaország kormányai miért öröklődnek olyan határozottan a Szezi-csatorna Társaság érdekei felett és miért tiporják lábba az egyiptomi szuverén állam jogait.

A társaság tőkéjének körülbelül 52 százaléka francia, 44 százaléka angol, a többi pedig más európai országok részvényeseinek kezében van. 1955-ben a társaság jövedelmének 34 és fél milliárd francia frankot tett ki, miatt a kiadások nem haladták meg a 18 milliárd 300

millió frankot, így tehát a tiszta jövedelem 16 milliárd 200 millió frankot tett ki. Ebből a jövedelemből Egyiptom csupán egy milliárd frankot kapott.

A Csatorna Társaság minden eszközt felhasznál a tőkéjének állandó növelésére. A társaság messé illő hasznát a következő tény szemlélteti. Még 1947-ben a „Brit Enciklopédia” kimutatta, hogy az Anglia által a Szezi-csatorna részvényeibe 1875-ben befektetett eredeti összeget a nyereség nyolcszorosan fedezték.

A társaság működésében különösen az idegen petroleum-monopóliumok érdekeltek: a Szezi-csatornán keresztül szállított hajórakományok nagyrésze petroleum. A France Observateur hetilap által a petroleumszállításra vonatkozóan idézett adatok világosan megmutatják, kinek az érdekében járnak el Anglia és Franciaország kormánykörüi, amikor Egyiptomnak a Szezi-csatornára vonatkozó jogait ellen foglalnak állást. A France Observateur a nyugati hatalmak Egyiptom-ellenes cselekedeteinek más titkos rugóit is felfedi. A hetilap hangsúlyozza, a nyugati kapitalista körök attól félnek, nehogy a Szezi-csatorna államosítása maga után vonja a jelenleg az Arab Kélen uralkodó angol és amerikai petroleum-társaságok államosítását is. Ez a gondolat egyre gyakrabban merül fel a nyugati sajtó hasábjain.

A nyugati sajtó elismeri, hogy a Szezi-csatorna államosításával szemben elfoglalt amerikai, angol és francia elutasító álláspontnak ezek az igazi okai, — írja befejezől a Právda.

A nyugatnémet sajtó Heusinger tábornok amerikai tárgyalásairól

BONN. (Agerpres.)

A nyugatnémetországi lapok nemrég beszámoltak arról, hogy Heusinger nyugatnémet tábornok és Eokardt, a bonni kormány sajtószolgálatának vezetője, tárgyalásokat folytattak az Egyesült Államokban, a Német Szövetségi Köztársaság felfegyverzéséről.

A lapok rámutatnak arra: Heusinger Adenauer kancellárhoz felterjesztett jelentéséből kitűnik, hogy az Egyesült Államokban „kifejezték azt az óhaját”, hogy nyolcszázszáz létszámú nyugatnémet haderőt állítsanak fel. A lapok szerint a hadsereg feladata lenne „megvédeni a NATO atomstratégiaját”. A Süddeutsche Zeitung című lap rámutat arra, hogy ez a feladat nem teljesíthető taktikai atomfegyver nélkül. Így tehát a Bundeswehrt taktikai atomfegyverrel is fel kell szerelni.

Heusinger amerikai tárgyalásai kapcsolatos másik hírre utalva, a lap azt írja, hogy Nyugat-Németország szárazföldi csapatainak biztonságát kell Nyugat-Európa légvédelmének, ami rakétafegyvereket tesz szükségessé.

Lapjelentésekből kitűnik, hogy Heusinger tábornok amerikai tárgyalásai során indokolni próbálta Nyugat-Németország felfegyverzési ütemét fokozásának szükségességét, azt állítva, hogy Nyugat-Németországot „meglepetésszerű légi atomtámadás” fenyegeti. A közvélemény erőteljesen tiltakozott a koholmány ellen.

Hogva haladni akarunk az egységesítés kérdésében, nem szabad kéréndünk katonai erőnkkel, hanem a feszültség enyhítésére. Irányuló politikát kell folytatnunk — írja befejezől a lap.

„A Szezi-csatorna külföldi alkalmazottai indokolatlan kiváltságokat élveztek”

Mint az Al-Ahram című napilap írja, a társadalom- és munkügyi minisztérium egyik hivatalos képviselője kijelentette, hogy a volt Szezi-csatorna Részvénytársaság megkülönböztetéseket tett az egyiptomi és a külföldi munkások és tisztviselők között és az utóbbiaknak kivételes helyzetet biztosított. A külföldiek, még ha ugyanolyan tisztséget töltöttek is be, mint az egyiptomiak, jobb javadalmazást, jobb lakást kaptak és mindenféle kiváltságokat élveztek az orvosi kezelés és a társadalmi szolgáltatások tekintetében is.

A társaságnak ezek az aktuális összegegyeztetéshetelenek voltak Egyiptom nemzeti szuverenitásával — mondotta a szóvivő. A Szezi-csatorna Részvénytársaság állam volt az

államban. A társaság vezetője igen gyakran megszegt az egyiptomi törvényeket, nem vette figyelembe az érvényben levő munkatörvényeket. Amikor az egyiptomi kormány — folytatta a szóvivő — 1955-ben egy bizottságot létesített az egyiptomi munkások munkakörülményeinek kivizsgálására és az egyiptomiakkal szemben alkalmazott megkülönböztetések felszámolására, a társaság vezetősége mindent elkövetett, hogy megakadályozza e bizottság működését.

A minisztérium képviselője kijelentette, hogy a volt Szezi-csatorna Részvénytársaság törvénysértéssel vonatkozó összes anyagokat és okmányokat átadták a Szezi-csatorna igazgatóságának.

Egyiptom londoni nagykövetségének nyilatkozata

LONDON. (Agerpres.)

Egyiptom londoni nagykövetsége a következő nyilatkozatot adta ki: „Az egyiptomi nagykövetség felhatalmazást kapott annak kijelentésére, hogy az egyiptomi kormány különösképpen érdekel abban, hogy a hajózás a Szezi-csatornán nemcsak, hogy fennmaradjon jelenlegi színvonalán, hanem hogy kibővídjön.”

Ezt karta szemelőtt, az egyiptomi kormány mindent elkövet annak érdekében, hogy kimélyítse és kiszélesítse a csatornát. A díszabásból kellező jövedelem nagyrészt erre a célra fordítják. Az egyiptomi kormány intézkedéseket hoz, hogy a csatorna a legmagasabb műszaki színvonalon működjön.”